

Просвъщението. Той каза речъ, въ която похвали нашитѣ художници, които макаръ и да получаватъ много малко пари, не преставатъ да работятъ съ най-голъмо усърдие, за да издигнатъ българското изкуство. И наистина, много художници едва иматъ пари за хлѣбъ, нѣкои отъ тѣхъ даже често гладуватъ, но тѣ не се отчайватъ и не захвърлятъ четката. Вървата, че единъ день и тѣ ще успѣятъ, ги крепи и имъ дава сили да работятъ. Разбира се, художниците, които добиятъ слава и известностъ, получаватъ добри възнаграждения.

Иванъ Лазаровъ. — Селянка, статуя отъ камъкъ.

Кръчмаровъ. — Бюстъ на г-нъ П. Т., бронзъ.

Тазгодишната изложба заемаше шесть голѣми зали. Въ една отъ тѣхъ бѣха изложени само статуи (отъ бронзъ, камъкъ и мраморъ), а въ другитѣ петъ — картини. Цѣлата изложба е като една многоцвѣтна картина, чиято гледка преизпълня съ радостъ. Всѣко посещение на изложбата е истински свѣтълъ празникъ за душата. Картинитѣ сж съ най-различни цвѣтове и най-разнообразно съдържание. Едни представятъ нашитѣ хубави поля и гори, други скалиститѣ върхове и бистритѣ води на Рила, Пиринъ и други планини; четвърти ни въвеждатъ